

akupunktører kan ske med henblik på at fremsætte et lovforslag herom næste folketingsår.

Tanken er, at zoneterapeuter og akupunktører skal gennemgå et undervisnings- og prøveforløb, hvorefter de skal kunne autoriseres, så de kan skille sig ud fra mængden af andre alternative behandlere, som forslagsstillerne skriver. Herefter nævnes i forslaget, at ordningen på længere sigt skal udvides til andre grene inden for den alternative behandlingsverden. Initiativet skal altså i første omgang være begrænset til zoneterapeuter og akupunktører.

Disse afsnit efterlader mig egentlig med et stort spørgsmål, fordi man vil autorisere zoneterapeuter og akupunktører, så de kan skille sig ud fra mængden af andre alternative behandlere, og herefter vil man så også autorisere alle de andre. Men så er alle jo pludselig i samme båd, og så kan man jo ikke længere skille dem ud fra hinanden.

Forlagsstillerne ønsker at sikre befolkningen, at den behandling, de modtager, fagligt set er i orden, og det lyder jo godt og rigtigt. Men lad os nu lige klappe hesten en gang. For et års tid siden blev der i Folketinget vedtaget et forslag om at etablere et videns- og forskningscenter for alternativ behandling. Dette center skal indsamle viden på området og forsøge at skille skidt fra kanel, humbug fra seriøsitet.

Men centeret er jo dårligt nok kommet i gang. Var det ikke en idé at lade det ske først? Lad centret samle viden, forske og så komme med udmeldinger om, hvad der er seriøst, hvad der virker, og hvad der er kvaksalveri og humbug. Lad dette center komme med den dokumentation, som vi kræver på så mange andre områder.

Jeg ønsker ikke at medvirke til at blåstemple en gruppe alternative behandlere, så længe vi ikke præcis ved, hvad det er, vi skal vide for at kunne give befolkningen sikkerhed for, at en behandling er fagligt i orden.

Alternativ behandling dækker jo egentlig over en masse forskellige behandlingsformer, teorier og metoder, og enhver behandlingsmetode har desuden et bestemt verdens- og menneskesyn, som påvirker både den, der behandles, og den, der behandles. Også det må der tages højde for i klarlægningen af alternativ behandling. Først må vi have samlet viden, og dernæst kan vi sortere. Og så er der pludselig mening i at diskutere offentlig autorisation og offentlig støtte, men ikke nu.

Så på det grundlag kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Lige en enkelt bemærkning om det her med at samle viden: Der er jo samlet utrolig meget viden inden for zoneterapi og akupunktur. Det er jo en ældgammel kinesisk måde at helbrede folk på. Det, jeg bare ønsker, er, at vi giver borgere i dette her land en sikkerhed for, at når de bliver behandlet af nogle uden for det traditionelle system, så har disse mennesker gennemgået et uddannelsesforløb, så de ved, hvordan kroppen er opbygget anatomisk og fysiologisk, osv. osv. Det er formålet med det her.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Birthe Skaarup siger, at det er en ældgammel kinesisk metode, og det er jo rigtigt nok, og fru Skaarup vil gerne give borgerne sikkerhed for, at de bliver behandlet fagligt korrekt osv. Men det, som jeg siger, er: Lad nu det her videnscenter, som vi har i Danmark, komme i gang med at samle viden; derefter kan vi sortere og diskutere offentlig autorisation.

Forslaget går jo ud på, at man først og fremmest vil autorisere zoneterapeuter og akupunktører og give dem autorisation for at kunne skille dem ud fra alle andre behandlere, og dernæst vil man så også give alle andre behandlere autorisation.

Jeg er altså usikker på, hvad det er, forlagsstillerne egentlig ønsker at gøre, og derfor har jeg det godt med at sige: Lad os nu vente og se det videnscenter komme i gang, og når det så har samlet noget viden hos os her i Danmark, kan vi dernæst sortere og autorisere.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Til fru Tove Videbæk: Der er samlet så meget viden netop på de her to områder, som er omtalt i forslaget, og det er derfor, vi siger, at vi ønsker en autorisation. De skiller sig ikke ud fra andre alternative behandlinger – jo, med hensyn til, at vi har en viden om dem – men tænk engang på den heftige debat, der i sin tid var om kiropraktorer, da de skulle have autorisation: Den fik de først i 1992 efter nøjagtig den samme debat, som kørte, da fysioterapeuterne skulle have deres autorisation!